

се чувало до тогава, се появило и се извършило промѣнуване на лагера. „Овцѣтѣ“, като се освободили, отъ страха на вълцитѣ, прѣминали къмъ овчѣря.

„Азъ съвсѣмъ не искамъ да се коснувамъ до законността, значението, или даже своеврѣменността на тѣй наръчения „Свищовский господарственъ прѣвратъ“. Тая задача би изискала такива разсждения, които сж чужди за правоспособността на пжтешественника, па не му е и мѣстото тука; азъ възпроизвеждамъ тѣзи исторически данни не като историкъ, но като простъ пжтешественникъ, и азъ извличамъ отъ тѣхъ само несъмнѣнно доказателство за неспособността на значителната частъ на българското население къмъ правата и длжноститѣ на избирателя. Ржководимо отъ безсъзнателно влечение, а не отъ разсждение, населението се колебае междѣ силата, прѣдъ която то е готово всѣкога да се прѣклони, и криворазбрания свой интересъ, който то вижда въ неплащанието на данъка, въ раздѣляние на турскитѣ имоти, и други сжщо такива груби мамения.

„Въ декемврий 1882 година, новия избирателенъ законъ, който билъ съставенъ въ пд малко либераленъ духъ и подлѣжалъ на критика въ много отношения, — стѣснилъ дѣволицѣ на противницитѣ; и слѣдствие отъ това било значително министерско болшинство. Сегашнитѣ избори свидѣтелствуватъ за възвръщанието на прѣдишната система, и може човѣкъ да се хвани на голѣмъ басъ (да се обзаложи), че тѣ ще докаратъ поражение на либералния кабинетъ на Цанкова. Но всички тѣзи колебания въ противоположни страни нѣматъ свършване.

„Каква опрѣдѣленность може да се очаква отъ идеитѣ, мнѣнията и постжпкитѣ на тѣзи простодушни хорица, които искатъ да прѣвърнатъ въ водачи на господарството, и които, обаче, едвамъ разбиратъ, за какво ги питатъ; които испращатъ депутатитѣ да балотиратъ и ги снабдяватъ съ гласове отъ цѣлото село; които повѣкога пишатъ на своитѣ бюллетини имената на княза Дондукова, генерала Игнатиева, Царя и своя князь Александра? — Най лощото, тука, се заключава въ това, че